Lintunen

Lintuvaaran Omakoti-yhdistyksen tiedotuslehti

Nro 1/98
Maaliskuu

Tervetuloa Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen VUOSIKOKOUKSEEN tiistaina 24.3. klo 18.30 Lintuvaaran koululle!

Puheenjohtajan palsta

Herätys, kevät on tullut !!
Tule vuosikokoukseen 24.3. klo 18.30

Hanget sulavat ja kevät on puskemassa esiin lumen ja jään läpi, hiekka pölyää kaduillamme, linnut ovat äänessä ja talvi on taas takanapäin. Näin on myös tämän johtokunnan toimintavaltuudet, ja on vuosikokouksen aika. Minä koen voimakkaasti, että alueen asiat ovat yhteisiä asioitamme, joten toivon runsasta osallistumista yhteisessä kokouksessamme.

Kotiseutu muodostuu useille ihmisille rakkaaksi ja arvokkaaksi, on perinteitä ja on myös tulevaisuuden toiveita. Lintuvaaralla on alueena paljon arvokasta, eikä vähiten sen takia, että se on meidän asuinpaikkamme. Omakotiyhdistys antaa yhden mahdollisuuden meille yhteisesti huolehtia alueemme asioista, mitä monipuolisemmassa muodossa. Johtokunnan tehtävänä on yrittää heijastaa asukkaiden yleistä mielialaa ja pyrkiä toteuttamaan yhteisiä tavoitteitamme.

Nyt eroava johtokunta on omalta osaltaan huolehtinut alueen kaavoitusasioiden seurannasta ja vaikuttamisesta viranomaisiin päin. Lisäksi olemme olleet aktiivisesti huolehtimassa ympäristömme laadusta, ja olemme kirjallisesti pyytäneet viranomaisilta toimenpiteitä tienvarsien kunnostamiseksi.

Johtokunta on määrätietoisesti pyrkinyt yhteistyöhön lähiseudun asukasyhdistysten kanssa, tietojen vaihtamiseksi ja yhteisten mielipiteiden muodostamiseksi. Yhtenä suurena ja uutena tavoitteena on ollut kotiseutumme nuorista huolehtiminen.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tarkoituksena on mm. "työskennellä alueensa sivistyksellisten ja sosiaalisten olojen kehittämiseksi sekä viihtyisyyden lisäämiseksi kaupunginosan omaleimaisuuden ja paikallisten erityispiirteiden pohjalta lähtien".

Nyt on vuosikokouksen aika ja uusien tavoitteiden ja toimintatapojen ajattelemisen aika. Mitä tehtäisiin Lintuvaaran olojen kehittämiseksi ja viihtyisyyden lisäämiseksi ja etenkin toivottaisiin raikkaita ajatuksia nuorisotoiminnan puolesta. Jokainen Lintusen saava kotitalous on toivottu yhdistyksemme jäsen, toivon, että teillä on aikaa yhteisen yhdistyksemme vuosikokoukseen. Nuorten puolesta toivon, että vanhemmilla olisi aikaa osallistua vuosikokouksessa käytävään keskusteluun nuorisotoiminnan kehittämiseksi Lintuvaarassa .

Nähdään tiistaina 24.3. Lintuvaaran koululla,

Harri Laine

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokuntaan kuuluvat:

Tarja Karppinen		Keltasirkuntie 4 B	5481 205
Laina Kuokkanen		Punavarpusentie 21	5172 02
Harri Laine	pj	Sinirinnantie 9-11	5483 629
Henrik Lindholm		Lintuvaarantie 101	5486 050
Peter Lönnfors		Invaliditie 8	5156 36
Kalevi Onnela		Pensaskertuntie 1 B	5471 480
Arja Pihlajisto	vpj	Hämeenkyläntie 29 B	5484 502
Esko Roininen		Peukaloisenpolku 1 A	5140 05
Hannu Räsänen	taloud.hoit.	Sininärhentie 2	5192 60
Markku Saarikoski	siht.	Varusmiehentie 16	5124 994
Leena Schmidt		Paikkalinnuntie 5	5485 572

Lintunen –
Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Toimitus:
Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1300 kpl

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Galleriassa K-kauppa Leppälinnussa.

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto / Prestige Marketing Oy
Painopaikka: Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n toimintakertomus 1997

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry on yksi vanhemmista asukasyhdistyksistä Espoossa. Yhdistys perustettiin 1941 Leppävaara Huvilanomistajien Yhdistyksen nimisenä vuonna 1941. Yhdistyksen nimi muutettiin 1975 Leppävaaran-Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:ksi ja vuodesta 1992 lähtien nimemme on kuvannut paremmin asukasyhdistyksemme toiminta-aluetta. Yhdistyksessä oli vuoden lopussa lähes 400 maksavaa jäsentä ja muutama kannatusjäsen. Olemme täten yksi Espoon suurimmista asukasyhdistyksistä. Koska jäsenmäärämme on ollut viime vuosina ilahduttavasti nousussa, ovat vaikutusmahdollisuutemme niin viranomaisiin kuin poliitikkoihinkin nähden parantuneet.

Johtokunta

Yhdistyksen toimintaa johtaa johtokunta, johon 1997 kuului kymmenen jäsentä puheenjohtajan lisäksi. Edellinen vuosikokous oli 2.3.1997, jolloin se valitsi yhdistyksen puheenjohtajaksi Harri Laineen. Vuosikokouksessa oli mukana lähes 50 jäsentämme. Johtokunta kokoontui toimintavuotensa aikana 10 kertaa, joista kerran yhdessä Konala-seuran ja Uusmäkeläisten kanssa.

Työryhmät

Maaliskuun kokouksessa johtokunta perusti neljä työryhmää, suluissa jäsenet:
1) Kehä I & Kehä II (Onnela, Räsänen, Lönnfors ja Laine)
2) Lintuvaaran pohjoisosa (Karppinen ja Schmidt)
3) Lintulaaksontie (Räsänen ja Saarikoski)
4) Kadut ja ojat (Laine ja Lindholm). Myöhemmin keväällä perustettiin vielä viides työryhmä, joka keskittyi Lintuvaarantien parantamiseen (Kuokkanen ja Roininen).

Toimintasuunnitelma

Omakotiyhdistys jatkoi asukkaittemme palvelemisesta toimintasuunnitelmansa mukaisesti: keskityimme sekä lintuvaaralaisten omiin huolenaiheisiin että yhteistyössä muiden asukasyhdistysten kanssa Suur-Leppävaaraan vaikuttaviin suunnitelmiin ja muutoksiin. Omakotiyhdistyksen pääteemoina oli 1997 mm. Kehä II ympäristövaikutusselvityksen seuranta kaikessa laajuudessaan ja Espoon eteläosien yleiskaavaluonnos.

Kaavoitus

Espoon eteläosien yleiskaavaluonnos tuli keväällä nähtäville. Yhdistyksemme teki yhdessä Leppävaara-seuran kanssa 16-kohtaisen huomautuksen luonnoksesta 24.6. Huomautuksessamme mm. Monikonpuroa on parannettava, Kehä II:n jatko poistettava, kaatopaikka EK Lintuvaaran ja Luuvanmäen väliltä poistettava, Lintulaaksontie ja Pajuniityn AK-alue poistettava yleiskaavasta. Pajuniitty myös aktivoi jäseniämme suoraan huomautusten tekemiseen. Yksittäisiä huomautuksia toimitettiin kymmeniä ja johtokunnan keräämiin adresseihin kerättiin lisäksi satoja nimiä. Seurakuntayhtymä hankki omistukseensa ns. Paulakosken kulman. Alueen kaavoitusta johtokunta seurasi ja piti sitä mielenkiintoisena, koska alue toimisi jonkinlaisena "keskuksena", johon myös saataisiin mahdollisesti kauppa. Lisäksi koko risteysalue näyttäisi selkiytyvän.

Ympäristö

Yhdistys lähetti kirjeen kaupunginhallitukselle 22.4. koskien Kehä II:n ympäristövaikutusselvitystä. Lisäksi vuoden aikana Kalevi Onnela puolestamme teki useita perusteellisia lausuntoja kaupungille aiheesta. Myös Monikonpuron parantamisesta ja kaatopaikan poistamisesta Lintuvaaran ja Luuvanmäen väliltä lähestyttiin kaupunkia. Perinteelliset siivoustalkoot pidettiin 14.5. Osallistujia oli noin 40. Kaikenlaista rojua kerääntyi suuret määrät jätelavalle. Talkoissa toivottiin alueen asukkaiden huolehtivan paremmin ympäristöstään. Yhdistys informoi kaupunkia havatuista ympäristöongelmista: romuautoista, ongelmajätteistä, rikkonaisista ja puuttuvista katukilvistä, roskasäiliöistä jne. Kaupunki ilmoitti puuttuvansa ongelmiin paremmin vuonna 1998.

Liikenne

Kaupunkisuunnittelulautakunnalle tehtiin aloite 18.3., mikä koski Turuntien laajentamista. Lintuvaaran koululla järjestettiin 22.5. "liikenteen ja turvallisen koulutien" asukasilta. Paikalla oli edustajia poliisista, kaupungin liikenneasiantuntijoita ja yhdistyksemme jäseniä. Lintuvaarantien parantamisen vuoksi tekniseen keskukseen lähetettiin 27.6. kirje, jossa mm. vaadittiin tien muuttamista kokonaisuudessaan 1+1 tasoiseksi tieksi. Syyskuussa kaupunki vastauksessaan ilmoitti, että oli varannut talousarvioonsa määrärahan, jossa kevyen liikenteen väylää tullaan 1998 jatkamaan Lintumetsäntielle asti. Yhdistyksen taholta lähetettiin kirje tielaitokselle ja kaupungille Lintuvaarantien ja alueemme pohjoisosien teiden talvikunnossapidon ongelmista. Myös alueen liikennöitsijöihin oltiin yhteydessä, jotta he tahollaan vaatisivat teiden ja talvikunnossapidon parantamista Lintuvaarassa. Myös Kehä I:n parantamisessa oltiin yhteydessä viranomaisiin. Kehä I:n yva-selvityksen muutosesitykset tullaan tekemään kevään 1998 aikana.

Yhteistyö

Leppävaara-seuran kanssa pidettiin yksi ylimääräinen kokous 18.6. koskien Espoon eteläosien yleiskaavaluonnoksen huomautusta. Lisäksi toimimme yhteistyössä Leppävaaraprojektissa ja Arja Pihlajisto toimi Leppävaaran alueneuvottelukunnassa. Pihlajisto on myös edustajamme (varapuheenjohtaja) Espoon kotiseutuyhdistysten Liitossa (EKYL:ssä). Uusmäkeläisten ja Konala-seuran kanssa otettiin osaan Hartelan järjestämään yleisötilaisuuteen 16.6. Tilaisuutta ennen 2.6. oli keskusteltu yleiskaavaluonnoksen huomautuksen suuntaviivoista koskien Pajuniittyä. Asukasyhdistykset tahollaan koordinoivat huomautukset yleiskaavaluonnokseen. 18.11. osallistuttiin "Leppävaaran kasvukivut"-keskusteluun yhdessä Leppävaara-seuran kanssa.

Tiedotustoiminta

Lintuvaaran tiedottamisesta jatkoi perinteikäs Lintusemme, jota Arja Pihlajisto ja Masa Pulkkinen toimittivat. Lehti ilmestyi neljä kertaa ja jaettiin johtokunnan toimesta ilmaiseksi 1300 talouteen. Onnistuimme saamaan vuoden aikana kohtuullisesti lisärahoitusta lehden painokustannuksiin ilmoituksia myymällä. Ilmoitustaulumme sijaitsi edelleen Leppälinnussa. Tiedottamista pyritään parantamaan myös uudella ilmoitustaululla. Taulu ilmestyy kevään 1998 aikana keskeiselle paikalle Lintuvaaraan. Yhdistyksemme tiedotti toiminnastaan lukuisten huomautusten, aloitteiden ja kirjeiden lisäksi myös osallistumalla 26.4. Läkkitorin markkinoille ja 4.9. Leppävaaran Raittikarnevaaleihin.

Nuoriso

Alueemme nuorison vapaa-ajan harrastusmahdollisuuksien puutteellisuus huolestuttivat niin jäseniämme kuin johtokuntaakin. Johtokunta kutsui mm. joulukuussa kokoukseensa vapaaehtoistyöntekijän Leppävaarasta kertomaan kokemuksiaan nuorison parissa. Yhdistys kutsui 17.12. alueen vanhempia ja lapsia Lintuvaaran koululle keskustelemaan nuorisotoiminnan kehittämisestä Lintuvaarassa. Yhteistyötä mm. Leppävaaran Nuorisotilan kanssa selviteltiin, olimme yhteydessä Lintuvaaran kouluun ja ideoimme Lintuvaaran uuden koulun tiloissa tapahtuvia harrastusmahdollisuuksia. Asian tärkeyden vuoksi tulevan johtokunnan toivotaan jatkavan harrastusmahdollisuuksien kartoittamista.

Kunniajäsenet

Yhdistyksen pitkäaikaiset aktiivit Salli Nieminen ja Lars Holmström nimettiin toukokuussa yhdistyksen ensimmäisiksi kunniajäseniksi. Vuoden lopulla saimme kuulla suruviestin - Salli Nieminen oli nukkunut pois. Yhdistyksen puolesta esitämme tässä surun-valittelumme omaisille.

Onnen toivotukset

Lintuvaaran Päiväkoti täytti 23.5. muhkeat 40 vuotta. Yhdistys kävi luovuttamassa syntymäpäivillä päivänsankarille linnunpöntön.

Johtokunta

Toimintasuunnitelma 1998

Tulevalle johtokunnalle toimintasuunnitelman rungoksi esitämme tavoitteena lintuvaaran alueella kotiseututietouden lisäämistä ja kotiseutuhengen ylläpitämistä. Setakaa osaltaan alueen viihtyvyyden ja luonnon siisteyden.

Kotiseutujärjestön, kuten Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen, vahvuutena on kyky kanavoida alueen asukkaiden mielipiteet. Asukkaiden mielipiteitä tulisi kuulla jo siinä vaiheessa, kun kaavaa ryhdytään suunnittelemaan, ei vasta kaavan ollessa nähtävillä. Pelkkä vastustaminen aluetta kehitettäessä heikentää yhdistyksen vaikutusmahdollisuuksia, uudet luovat ratkaisut ja vaihtoehdot sekä yhteistyöhalukkuus lisäävät uskottavuutta ja voivat vaikuttaa asioista päätettäessä.

Tätä varten yhteistyötä alueellisesti on kehitettävä, yhteyksiä viranomaisiin on luotava.Tiedotus- ja julkaisutoimintaa on jatkettava ja tarvittaessa lisättävä.
(Huomaa ilmoitustaulu)

Kotiseutujärjestö voi auttaa asukkaita havaitsemaan ja näkemään mikä on hyvää ja arvokasta ja mikä kaipaa parannusta alueella- ympäristökasvatusta.

Tätä varten jatkettava siivoustalkoiden järjeståmistä ja ympäristöasioista'tiedoittamista. Yhdistyksen on aktiivisesti osallistuttava alueen perinteisiin tapabtumiin ja järjestettävå yleisölle tiedotustilaisuuksia tårkeistä alueellisista asioista.

Kotiseutujärjestö voi järjestää nuorille konkreettista tekemistä ja voimavarat tulisi erityisesti keskittää aikuisten saamiseksi alueella mukaan tähän toimintaan.

Tätä varten tulee luoda erityisesti nuorten asioihin keskittyvää järjestötoimintaa yhdistyksen piiriin.

Kotiseutujärjestön taloutta - ja hallintoa kehitettäessä on varauduttava uusiin haasteisiin, vaikkakaan yhdistyksen tarkoituksena ei ole tuottaa oleellista voittoa. Varoja on kuitenkin syytä hankkia tiedotustoiminnan kehittämiseksi. Jäsenrekisteri ja Lintunen-lehti muodostavat yhdessä yhdistyksen hallinnollisen rungon. Lintusen ilmoitustilan markkinoinnin kautta voitaisiin saada varoja yhdistyksen kehitystarpeisiin.

Tätä varten tulisi kehittää Lintusen ilmoitustilojen markkinointia ja kartoittaa yhdistykselle pitkäjänteisiä yhteistyökumppaneita (sponsoreita).

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen tuloslaskelma 1997

Varsinainen toiminta		
Tulot		
Kaupungin avustus tiedotukseen ja jäsentoimintaan	4000,00	
Lintusen ilmoitustulot	4250,00	
Jäsenillat	200,00	8450,00
Menot		
Lintusen painatuskulut	17840,00	
Asukasillat ja talkoot	1392,60	
Kulukorvaukset toimihenkilöille	1200,00	
Jäsenmaksut keskusjärjesöille	250,00	
Muut kulut	216,00	20898,60
Kulujäämä		-12448,60
Varainhankinta		
Tulot		
Jäsenmaksut	13643,00	
Menot		
Pankin palvelumaksut	880,85	
Tuottojäämä		12762,15
Rahoitustuotot		
Pankkikorot	210, 10	
Tilikauden tulos		**523,65**

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen tase 1997

Vastaavaa

Käyttötilin saldo 31.12.94	19165,51
Siirtosaamiset	50
Yhteensä	**19215,51**

Vastattavaa

Oma pääoma	8386,93
Edellisten kausien ylijäämä	9804,93
Tilikauden ylijäämä	523,65
Siirtovelat	500
Yhteensä	**19215,51**

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen talousarvioesitys 1998

Varsinainen toiminta		
Tulot		
Kaupungin avustus tiedotukseen ja jäsentoimintaan	12500,00	
Kurssimaksut	500,00	
Lintusen ilmoitustulot	3000,00	16000,00
Menot		
Lintusen painokulut	22500,00	
Kurssit	3750,00	
Asukasillat ja talkoot	1750,00	
Kulukorvaukset toimihenkilöille	1500,00	
Jäsenmaksut keskusjärjesöille	250,00	
Muut kulut	300,00	30050,00
Kulujäämä		-14050,00
Varainhankinta		
Tulot		
Jäsenmaksut (400x35mk)	14000,00	
Menot		
Pankin palvelumaksut	1000,00	
Tuottojäämä		13000,00
Rahoitustuotot		
Pankkikorot	200,00	
Tilikauden alijäämä		**-850,00**

Yleiskaava Kehä II:ta kiertämässä

Historianko siipien havinaa Lintuvaarassa vaiko muuttolintujen? Espoon yleiskaavatyössä on uusi väestövaihde päällä, entinen näkemys 240 000 hengen Espoosta on kasvamassa 280 000:een, jopa 305 000:een. Johtaako tämä Lintuvaaran ympäristön metsien ja ulkoilualueiden kaavoittamiseen rakennusmaaksi ja kerrostalokeskittymään Pajuniittylle? Vai lisätäänkö rakennusoikeuksia metrovarauksen varsilla Etelä-Espoossa? Vai onko näkemys kupla, kun väkiluku maassamme alkaa joka tapauksessa vähetä?

Väestökasvunäkymien takia on YTV tarkistamassa pääkaupunkiseudun liikennejärjestelmäsuunnitelmaa. Edessä on kauaskantoinen päätös: Suunnitellaanko liikenne uusien moottoriteiden varaan henkilöautoille kuten tähänkin asti, vai jatketaanko metroa Espooseen, rantaradan lisäraiteita Espoon keskukseen ja tehdäänkö Jokeri raideyhteys idästä Leppävaaran kautta Tapiolaan? Valintatilanne on sama yleiskaavatyön kanssa. Ainakin ajallisesti hyvin yhteensopivaa.

Espoon ja Helsingin 12 asukasyhdistyksen lähetystö kävi 20.1. YTV:n puheilla varoittamassa, että ei ainakaan jo KHO:nkin hylkäämää Kehä II:n jatkoa tulisi herättää henkiin liikennejärjestelmään. Sensijaan rantaradan lisäraiteiden saamisesta Leppävaaraan kiitettiin YTV:n aktiivisuutta ja kehoitettiin YTV:tä keskittymään nyt Kehä I:n parantamiseen ja meluntorjuntaan. Lintuvaaran vahva edustus oli lähetystössä mukana.

Espoo tunkee edelleenkin Kehä II:n jatkoa yleiskaavaan. Sen lisäksi, että teknisen toimen apulaiskaupunginjohtajalla ei Autoliitto ry:n puheenjohtajan ominaisuudessa ole mitään hanketta vastaan, on Espoolla todellinenkin dilemma moottoriteiden rakentamisessa. Valtio maksaa 75% Espooseen rakennettavien moottoriteiden kustannuksista, mutta metron jatkeeseen on luvattu vain 30%.

Pääkaduissa valtion osuus on 0%. Onko siis otettava moottoriteitä, kun niitä saa "halvalla", vaikka ei niin tarvetta olisikaan. Metro on siten kytköksissä Kehä II:n jatkoon, että jos metro ulottuu Etelä-Espooseen, sieltä ei tarvitsekaan lähteä autolla kiertämään kehiä esimerkiksi lentokentälle, vaan metrolla pääsee nopeasti Helsingin rautatieasemalle ja sieltä jatketaan suunnitteilla olevalla lentokenttäjunalla. Ja tietysti siten, että jos rahat käytetään johonkin hyödyllisempään, ei niitä riitä Kehä II:n jatkamiseen.

Olemme ihmetelleet Espoon syitä sinnitellä Kehä II:n jatkon kanssa. Yleiskaavatyössä on selviämässä yksi; Espoon ahneus. Espoo haikailee Hakalta ilmaiseksi saatuja Lintuvaaran länsipuolisia ulkoilualueita rakennusmaiksi. Kirjallisessa lausunnossaan yleiskaavasta Espoon kaupungin kiinteistöpalvelukeskus kommentoi suunnitellun Kehä II:n varsia: "....On tutkittava miltä osin näitä alueita voidaan muuttaa rakentamisalueiksi." Kun otin asian puheeksi, oli asiaa tuntevan virkamiehen vastaus, että tätä on aikaisemminkin esitetty. Omakotiyhdistys on jotain tällaista aavistellutkin. Kehä II:n jatko yleiskaavaan merkittynä ohjaisi kaavoittamaan tien varsille raskasta kaupunkirakentamista ja siten toteuttaisi itse itsensä, mikä on ihan väärinpäin.

Meille on esitetty syötiksi Kehä II:n rakentamista tunneliin. Ajatus on kuolleena syntynyt, sanovat Tielaitoksen edustajat. Kehä II:n jatkon huonolta kannattavuudelta putoaa pohja kokonaan pois, jos Karakallion tunnelin lisäksi pitäisi vielä rakentaa toinenkin tunneli.

Omakotiyhdistys on edelleenkin sitä mieltä, että Kehä II:n jatkoksi ajateltu alue on merkittävä virkistysalueeksi, jolloin se säilyy rakentamattomana ja jos sellainen ihme tapahtuisi, että 30 vuoden kuluttua yksimielisesti todetaan olevan tielle todellinen pakollinen tarve, niin tekniset edellytykset sen rakentamiseen ovat olemassa. Pakollisessa tarpeessa syntyy sitten tunnelikin.

Kalevi Onnela

Lintuvaaralaisten asialla

Lintuvaaran Omakotiyhdistys on tarkoitettu kaikkien lintuvaaralaisten etujärjestöksi. Mikäli sinulla on Lintuvaaraa koskevaa asiaa kaupungin virkamiehille tai luottamushenkilöille, niin käänny rohkeasti yhdistyksemme puoleen, me viemme asiaasi eteenpäin tarmokkaasti. Yhdistyksemme jäsenmäärä on nyt noin 380 perhettä, eli lähes tuhat henkilöä. Meidän sanallamme on voimaa yhteisien asioiden hoidossa. Siis kun sinulla on asiaa kaupunkiin päin esim. kaavoituksesta, tien hoidosta, vapaa-ajan harrastuksista, kouluista yms., niin käännypä yhdistyksemme puoleen niin näet, että joukolla onnistut paremmin.

Tai jos haluat liittyä joukkoomme, niin sekin on mahdollista. Ehtona on vain, että asut Lintuvaarassa. Jäsenmaksukin on ystävällinen, vain 35 mk/vuosi/perhe. Tule mukaan vaikuttamaan ja antamaan oma panoksesi kotiseudun hyväksi.
Yhteystiedot ovat tämän lehden sivulla 2.

Terveisin
Esko Roininen

Nuorille kivaa tekemistä Lintuvaarassa !!!

Mitä voimme tehdä nuortemme hyväksi ?
Aluksi voisimme antaa heille aikaamme!

Joulukuisessa Lintusessa kirjoitin puheenjohtajan palstalla johtokuntamme ajatuksesta kehittää jotain uutta aktiivista toimintaa Lintuvaaran nuorille alueellamme. Meillä on ideoita kerrottavana, ja toivoisimme aktiivista keskustelua asiasta. Pyydämme ensin vain aikaasi. Tule kertomaan ja kuuntelemaan!

Ensin hoidamme vuosikokousasiat ja sitten keskustelemme nuorista. Olisi kovastikin toivottavaa, että keskusteluun osallistuisi - tietysti - myös nuoret, joten lapset tulkaa mukaan !

Harri Laine

Peukalo-voileipä

Lapsuuteni "Perä-Harakassa" eleli monia ihania ihmisiä, jotka ovat jo kauan olleet poissa. Heidän muistelemisensakin tuntuu kauniilta unelta. Valtaojan (suota kuivaava oja mökkimme takana) toisella puolen matalassa punaisessa talossa Valtatien varrella asusteli puuseppä Pulkan perhe. Heidän pikkuisen keittönsä seinällä oli soikea vaate, johon oli kirjailtu lause: "Odota Herraa". Pulkan setä oli harras uskovainen.

Pulkan puusepän verstaalla tehtiin ruumisarkkujakin. Talon vintillä oli eräässä vaiheessa pari arkkua. Perheen jälkikasvusta nuorin, Iivari, oli ikätovereitamme. Eräänä tihkuisena kesäpäivänä leikimme kotia, Iivari, veljeni Yrjänä ja minä. Kun alkoi hereämmin sataa, kipusimme tikkaita vintille jatkamaan leikkiä. Iivari näytti toista arkkua ja selitti, että "tuo arkku on äidin".

Kun sade hellitti, pojat, jotka olivat leikisti perheen isiä, lähtivät "työhön", laskeutuivat tikkaita pihamaalle. Minua ei laskettu mukaan, kun olin likka. Minun piti leikkiä äitiä ja laittaa siellä vintillä ruokaa siksi, kun miehet tulevat työstä kotiin.

Kun jäin yksin, mielikuvitukseni alkoi laukata. Vilkaistessani arkkuun päin, olin näkevinäni, että arkun kansi raottui ja sieltä pyrki ulos Pulkan tädin näköinen nainen. Sain kintut alleni ja pakenin päätä pahkaa tikkaita alas.

Pulkan täti kelpuutti minut usein mukaansa marjametsään. Minusta oli mukava seurustella hänen kanssaan, sillä hän puhui minulle kuin aikuiselle hersyvällä murteellaan. Mieleeni on jäänyt hänen hiljaisuutta kuvaava sanontansa: "Ei kuulunt kunnen kurahusta eikä minnen murahusta".

Talvisodan syttymisen kynnyksellä sattui onnettomuus. Sirkkeli katkoi Pulkan sedän oikean käden sormia. Tuli pitkä tauko puusepän työntekoon. Silloin ei ollut sairausvakuutusjärjestelmää eikä muitakaan järjestelmiä vaikeuksien varalle.

Sotien loppuvaiheissa Pulkat lähtivät synnyinsijoilleen Savoon. Heidän entiseen kotiinsa muutti Kutilaisen perhe, jonka värikkään keskinäisen kanssakäymisen moni muistaa.

Hallmanit asuivat Valtatien varrella, lähellä Jääskeläntien kulmaa. Perheen isä oli kuollut sen ajan pahimpaan vitsaukseen, keuhkotuberkuloosiin, ennen nuorimman lapsen, Vilhon, syntymää. Ennestään oli neljä tyttöä. Perheen äidillä oli tietämistä viedessään lapsikatrastaan eteenpäin.

Kerran ollessamme pieniä meidän äiti sairastui. Isä ja isosisko olivat työssä. Koti oli mullin mallin. Silloin Hallmanin täti ilmestyi mökkiin kädessään vanhanaikainen laikulliseksi kulunut emalikannu, jossa oli rusinasoppaa. Se kuva jäi mieleen muistona menneestä maailmasta, jossa ihmiset elivät lähellä toisiaan.

Nikulaiset asuivat meitä vastapäätä. Vanha Nikulaisen pappa oli kirjaltaja ammatiltaan. Tapanani oli neljäviisivuotiaana häippästä pihalta ystävällisen Nikulaisen tädin juttusille. Kerran hänellä oli kiireitä ja hän arveli minun lähtevän, kun hän ei vastaa rupatteluuni. En tietenkään osannut kuvitella, etten olisi aina tervetullut. Pyörin tädin ympärillä kuin väkkärä ja yritin etsiä korkealta hänen silmiään. Jankutin niin kauan "päivää täti", että hän suli.

Velikin tapasi poikkeilla naapureissa. Wickholm ja hänen aikuiset poikansa olivat eräänlaisia "metsän uroita", jotka hankkivat osan elannostaan metsästäen ja kalastaen. Kerran aamuvarhaisella veli poikkesi Wickholmilla. Setä teki hänelle voileivän. Oli viileä aamu, joten voi oli jäykkää. Setä levitti sen leivälle vahvalla, työn mustaksi ja kiiltäväksi värjänneellä lämpöisellä peukalollaan painellen sillä välillä piippunsa pesää. – Veli pokkasi, kiitti ja toi voileivän kotiin selittäen, ettei hän voinut syödä peukalovoileipää.

Sinikka Luja-Penttilä

KIINTEISTÖASIAA

Hyvää alkavaa kevättä kaikille lintuvaaralaisille. Perinteellisen hintakatsauksen lisäksi käsittelen myös näin kiinteistökauppasesongin alkaessa kiinteistön ostotarjousta ja esisopimusta.

Hintakehitys ylös-alas-ylös

Tilastokeskuksen mukaan asuntojen hinnat ovat vuodesta 1996 lähtien suhteessa palkkojen kehitykseen nousseet huomattavasti. Tilastojen mukaan näyttää siis siltä, että ollaan menossa 1980-luvun "hullujen vuosien" suuntaan. Historian opetus näyttää edelleen pitävän paikkansa eli historia ei opeta ihmisiä lainkaan. Nopea hintojen nousu tuntuu kuitenkin pysähtyneen. Ostajia on edelleen liikkeellä, sillä myyntiajat "hyvissä kohteissa" ovat lyhyitä. Mutta asunnoissa, jotka eivät heti sykähdytä ostajia tai joissa hintapyyntö on liian korkea, myyntiaika voi olla todella pitkäkin. Asunnon oikea hinta on edelleen suurin myyntivaltti. Vuosi sitten muistaakseni perustelin Lintusessa ostajien hämmästyttävää hintatietoutta.

Asuntojen hintojen nousu Espoossa viimeisellä neljänneksellä 1997 oli keskimäärin 2,6 prosenttia. Viime vuoden lopusta hinnat nousivat noin 16 %. Viime kesällä hintojen kehittyminen verrattuna edelliseen vuoteen oli + 26 prosenttia. Eli kuumin boomi meni ohi loppuvuonna. Vanhojen kerrostaloasuntojen nousu loppuvuonna 1997 oli 2,8 prosenttia ja rivitaloissa vain 0,8 %. Suuntaus jatkui vuoden vaihteen yli samansuuntaisena. Näin kevään korvilla rivi-, pari- ja omakotitalojen hinnat alkavat perinteellisesti kohota. Uudiskohteiden hinnat ovat kuitenkin pysyneet mielestäni ennallaan. Lintuvaarassa uusista rivi- ja paritalohuoneistoista on kysyntää, mutta hinnat näyttävät asettuneen noin 9.000 markkaan/neliö.

Omakotitalojen hintojen kehitystä odotan mielenkiinnolla. Todenäköisesti tonttien tarjonnan vähentyessä Lintuvaarassa hintakehitys on nouseva. Hyvistä tonteista tullaan tänä vuonna saamaan todella hyviä hintoja. Viimeisimpien kauppojen perusteella veikkaisin keskimääräisen rakennusoikeusneliön hinnan lähestyvän 2000 markkaa.

Ostotarjous kiinteistökaupassa

Kiinteistökauppaa koskeva lainsäädäntö ei tunne lainkaan ostotarjousta. Oikeustoimilain säännöksien mukaan

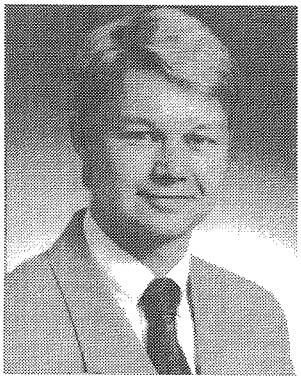

Joustavaa, luotettavaa ja ammattitaitoista kiinteistönvälitystä Lintulaaksosta!

Meidän kautta saatte kaikki alan palvelut:

- kiinteistöt, tontit ja huoneistot
- ilmainen arviointi
- lakineuvonta
- vuokravälitys
- asiakirjat: kauppakirjat, kiinnitykset, lainhuudot jne.
- kuntokartoitukset ja kodin turvapalvelut

Markku Saarikoski
Varusmiehentie 16
02660 Espoo
gsm 0400-750 029

Decanet Oy Ikv
Osmontie 5
00610 Helsinki
pt. 777 2520, fax 777 2503

kiinteistökaupassa tehty tarjous ja siihen annettu vastaus ei sido osapuolia. Esimerkiksi käsirahallinen, ja hyväksytty, tarjous ei velvoita osapuolia tekemään kauppaa eikä myöskään velvoita vahingonkorvauksen maksamiseen. Uusi maakaari kuitenkin hiukan helpottaa kärsineen osapuolen asemaa. "... Kaupan tekemisestä kieltäytyneen osapuolen on korvattava toiselle osapuolelle ilmoittelusta, kiinteistöön tutustumisesta ja muista kaupantekoon liittyvistä tarpeellisista toimista aiheutuneet kohtuulliset kustannukset". Tällaisia kustannuksia on mm. lehti-ilmoittelu, kiinteistönvälittäjän kulut, kuntoarvioiden teko, rakentamisen suunnittelukustannukset jne. Yleensä käräjäoikeus joutuu päättämään kustannuksista.

Esisopimus

Mikäli kaupanteko jostain syystä viivästyy, kannattaa mahdollisen ostotarjouksen jälkeen tehdä määrämuotoinen esisopimus, joka on kauttaaltaan pätevä. Tällainen esisopimus tarkoittaa sitä, että se on lähes samanlainen kuin lopullinen kauppakirja vahvistettuna kaupanvahvistajan hyväksymisellä. Esisopimukselle on määriteltävä voimassaoloaika ja milloin tai mihin mennessä lopullinen kauppa tehdään. Jollei voimassaoloaikaa ole määritelty, on se voimassa viisi vuotta vahvistamisesta. Esisopimus sitoo vain sopijaosapuolia. Myyjä pysyy edelleen omistajana ja voi hankkia kiinteistöön panttikirjoja ja erityisiä oikeuksia, jotka sitovat kaupan tekemisen jälkeen uutta omistajaa. Myyjä voi esisopimuksen vastaisesti myydä kiinteistön kolmannelle osapuolelle. Esisopimus ei tuolloin sido kiinteistön ostajaa. Vahingonkorvausvelvollisuus esisopimusosapuolta kohtaan ei kuitenkaan poistu. Esisopimus ei myöskään estä kiinteistön ulosmittausta omistajan veloista. Pakkohuutokaupassa esisopimus näin raukeaa. Esisopimuksen nojalla osapuolella on oikeus vaatia toista tekemään kiinteistön kauppa. Jollei toinen suostu tähän vapaaehtoisesti, voi käräjäoikeus velvoittaa hänet kaupan tekemiseen. Esisopimus voidaan purkaa määrämuotoa noudattaen. Esisopimus voi purkautua myös itsestään. Jos esimerkiksi esisopimuksessa mainitut ehdot eivät toteudu, niin kauppa jää tuolloin tekemättä. Selvyyden vuoksi kannattaa varsinkin monimutkaisessa esisopimuksessa sopimus purkaa muotomääräystä noudattamalla.

Markku Saarikoski

Hiihtolomalla...

Ei hiihtolomalla aivan toimettomina kotona istuta. Kyselin useilta nuorilta heidän hiihtoloman vietostaan ja selvisi, että laskettelu, meidän nuorten kielellä skimbaus, sekä lautailu ovat nykyään ne "ykköslajit", joita hiihtolomalla harrastetaan... Nämä lajit ovat etenkin poikien suosiossa, mutta toki myös useat tytöt pitävät vauhdikkaasta urheilusta. Suomen suurimmat rinteet keräävät luonnollisesti eniten väkeä varusteineen; valitettavaa on ettei näitä rinteitä aivan Etelä-Suomesta löydy. Hiihtolomaa vietetään paljon perheiden kanssa, mutta mukaan pohjoiseen otetaan myös kavereita ja tuttavia.

Monet perheet viettävät hiihtoloman ulkomailla. Yleensähän helmikuu on talven lähes kylmintä aikaa täällä Suomessa - tosin tätä kirjoittaessani lämpömittari näyttää +3 astetta... Kuitenkin Kanarian saaret vaikuttavat olevan yksi suosituimmista lomanviettokohteista juuri tähän aikaan vuodesta. Myös Etelä- ja Länsi-Eurooppaan matkustetaan paljon ja Ruotsin sekä Tallinnan laivoilla on hiihtolomalla ruuhkaa.

Muutamat lintuvaaralaisnuoret ovat rippikoulussa hiihtoloman. Itsekin kävin rippikoulun juuri tähän aikaan vuodesta pari vuotta sitten. Talvirippikoulussa on mahdollisuus luistella jopa järven- tai merenjäällä, hiihtää, pelata ulkopelejä, suunnistaa metsissä jne. jonka jälkeen saunotaan yhdessä - siis vaikka se kuinka "tylsältä" kuulostaisikin, on talvella varmasti aivan yhtä mukavaa käydä ripari kuin kesälläkin.

Kuten aina, löytyy niitäkin jotka viettävät lomansa kotona kavereiden ja perheen seurassa. Vaikka hiihtolomalla olisi tarkoitus rentoutua, kertovat jotkut nuoret kertaavansa koulutehtäviä loma-aikana. Jotkut taasen sairastavat, kuten tähän aikaan vuodesta valitettavasti on meillä lähes tapana. Toki jotkut löytävät myös lähiympäristöstään harrastuksia, kuten luistelua, ratsastusta, hiihtoa jne. Ja onhan Etelä-Suomessakin ihan hyviä laskettelurinteitä...

Hyvää alkukevättä lintuvaaralaisille!

Milla Lehtonen

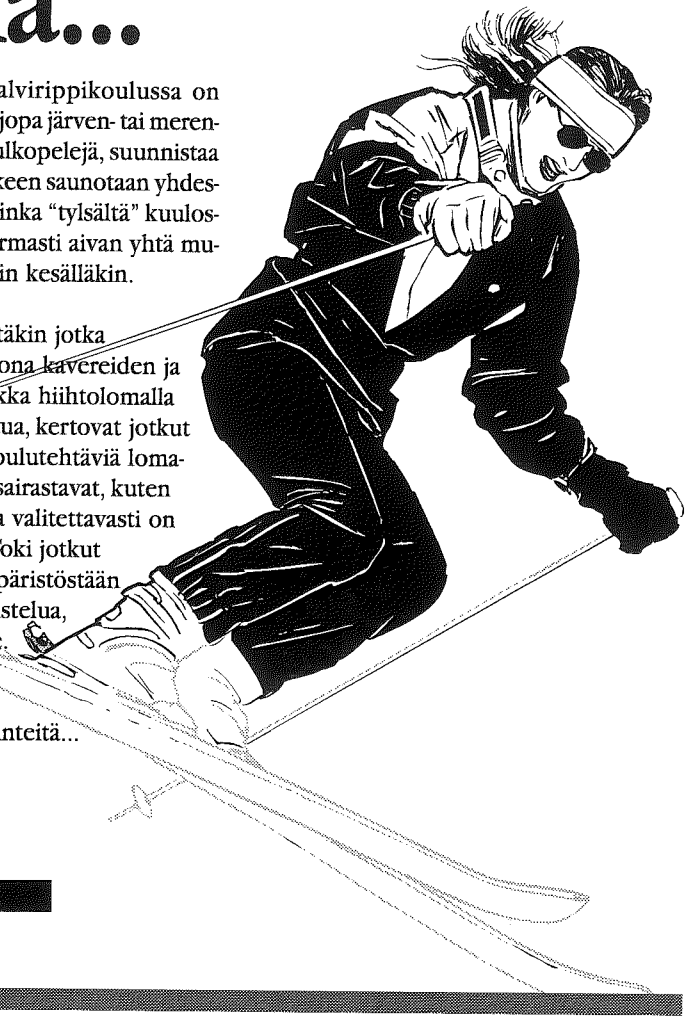

Lintuvaaran pienkiinteistöt voivat vuokrata kompostorin YTV:ltä

Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta YTV tarjoaa tänä keväänä myös Lintuvaaran pienkiinteistöille mahdollisuuden kompostorin vuokraukseen. Tarjolla on kolme erilaista mallia, joista valita mieleisensä. Kompostorit eroavat toisistaan mm. vetoisuutensa puolesta: pienin on 245 l, keskikoko 280 ja suurin 420 litraa. Kaikilla malleilla on viiden vuoden takuu!

Kompostorit toimitetaan kotipihalle veloituksetta ja samalla saa ilmaiseksi opastusta kompostorin käytöstä. Kompostorimallit on nähtävillä Villa Elfvikin luontotalon pihalla 20.3. asti, jolloin on myös viimeinen tilaisuus jättää kompostoritilaus YTV:lle. Lisäksi järjestetään ilmainen kompostointikurssi Villa Elfvikissä 28.4. klo 18-20.

Kiinteistölle kompostorin vuokraaminen maksaa mallistariippuen 11-13 markkaa viikossa, mikä veloitetaan jätelaskun yhteydessä. Laskutus alkaa silloin, kun kompostori on toimitettu kiinteistölle ja kolmen vuoden kuluttua kompostipönttö on kiinteistön oma.

Tarjottavat kompostorit ja niiden hinnat ovat seuraavat:

Säkkiväline Oy: Tara Lahti 245 l.
Hinta 13 mk/viikko.
Yksi kompostori sopii noin 1–10 asukkaalle.

Bio-Teho Oy: puuverhoiltu 280 l.
Hinta 11 mk/viikko. Yksi kompostori sopii noin 1–12 asukkaalle.

Bio-Teho Oy: metalliverhoiltu 420 l.
Hinta 12 mk/viikko.
Yksi kompostori sopii noin 5–20 asukkaalle. Huom! Tarvittava kompostoritilavuus riippuu monista tekijöistä, joten esitetyt asukasluvut ovat vain suuntaa-antavia arvioita.

Nyt kaikkilla meilläkin, jotka emme vielä ole ottaneet talteen ns. biojätteitä, on mahdollisuus edullisesti ja vaivattomasti pienentää jätekertymäämme, ja siten keventää Ämmässuolle vietävää kuormaa. Samalla saamme erittäin hyvää maanparannusainetta puutarhoihimme ja kasvit sekä muu ympäristö voivat paremmin!

Naisten-päivä

Naistenpäivän vietto sai alkunsa synkästä tapahtumasta. Vuosisadan alussa New Yorkis-sa tekstiilityöntekijät lakkoilivat parempien työolojen puolesta, jolloin omistaja lukitsi tehtaan, jonka sisällä lakkoilijat olivat ja sytytti sen palamaan. Kaikki sisällä olleet 129 naista – kuolivat.

Tuskinpa monetkaan naistenpäivän juhlijat edes tuntevat tuon nykyisin jo tämän hilpeän päivän syntyhistoriaa, saatikka että sitä erityisemmin juhlahumussa haluaisivat muistellakaan. Jos joku kuitenkin paneutuu miettimään päivän tarkoitusta ja tarpeellisuutta on hyvä palauttaa mieliin naisten eriarvoisuus nykyisessäkin työelämässä. Nykyaikaiset, kehittyneet tilastomenetelmät, jotka eivät jätä sijaa selittelyille, näet osoittavat, ettei naisten työura ja palkkakehitys lähde yhtä iloiseen nousuun mieskollegojen tavoin, vaikka koulutuserot ovat jo aikaa sitten kääntyneet naisten eduksi. Pätevä nainen kyllä kiitellään korvaamattomaksi toimessaan, mutta pätevä mies ymmärretään heti siirtää vaativampiin tehtäviin, missä hänen korvaamattomuutensa vain korostuu.

Varsin suosittu selitysmalli tähän ongelmaan on, että naiset hakeutuvat mieluummin hoiva-aloille ja muihin tuottamattomiin toimiin, jotka pikemminkin aiheuttavat kustannuksia yhteiskunnalle. Näin ollen on vain luonnollista, että koneen hoitaja saa parempaa palkkaa kuin lastenhoitaja. Näissä mietteissä ei vain monikaan tule ajatelleeksi nenäänsä pidemmälle, sillä mitä ilmeisimmin nykymaailman laskentatoimi ei pysty hahmottamaan niitä kustannuksia, jotka koituvat tämänpäivän säästöistä. Säästötoimilla hoidetut lapset voivat olla todellinen kustannuserä parinkymmen vuoden kuluttua.

Toki ei liene kummoinenkaan temppu naisille vallata myös teknisemmätkin alat nyt, kun opetus- ja lääkintätoimi on jo naisitettu. Tämä aluevaltaus olisi tarpeen jo senkin vuoksi, että alettaisiin nähdä laajemmin eri teollisten hankkeiden kustannukset ja hyödyt. Alettaisiin laskea todellisiksi kustannuksiksi myös tehotuotannon aiheuttamat haitat niin työntekijöiden, kuluttajien kuin ympäristönkin hyvinvoinnille. Tätä tarkastelua pitäisi tehdä ottaen huomioon koko maapallomme ja miksei nykyisin jo koko universumikin.

Naistenpäivän pohtimisessa ei kaikkien toki tarvitse lähteä kuitenkaan maailmoja syleilemään. Ehkä aluksi riittää miete, miksi naiseksi pukeutuva mies on aina röhönaurun paikka, mutta nainen silinterihatussa ja frakissa on enemmänkin vain seksikäs ja liituraidoissaankin vain tyylikäs ja tehokkaan oloinen.

Olisiko syytä miettiä myös miesten päivän viettoa? Joitakin ajatuksia ehkä kaipaisi seikat, miksi alkoholismi, väkivalta, rikollisuus, itsemurhat ja alhainen elinikä ovat niin miehisiä ominaisuuksia.

Tarja Pihlajisto

Puhutaanpa vaihteeksi koirista...

Kai se on nähtävä tosiasiaksi, että koira kuuluu ihmisen elämään - on kuulunut jo kauan - niin maalla kuin kaupungissa. Näin on asian laita myös Lintuvaarassa. On myös tunnustettava tosiasia, että toiset pitävät koirista ja toiset taas eivät voi niitä sietää. Mutta taajamassa kun asumme, meidän tulee elää ja toimia siten, että kaikilla asukkailla olisi mahdollisimman viihtyisä asuinympäristö ja hyvät naapurisuhteet riippumatta siitä, kumpaan "koirapuolueeseen" itse kuulumme.

Meidän, jotka pidämme koirista jopa siinä määrin, että itsellämmekin on sellainen, täytyy opettaa koirat ulostamaan muualle kuin portinpieliin ja teille. Niinkauan kun opetus ei ole tuottanut tulosta, täytyy koiran omistajan korjata jätökset pois jaloista ja silmistä. Jopa ns. vanhan koiran voi hyvin vielä opettaa tekemään tarpeensa paikkaan, missä ne eivät häiritse yhteiskuntarauhaa (nyt kun meillä on vielä suhteellisen paljon viheralueita jäljellä).

Sitten on tietenkin erikseen ne matti ja maija meikäläiset, joiden mielestä koira voi rauhassa kakata portin pieleen. Mutta miksei nämä tyypit anna koiransa käyttäytyä sopimattomasti oman talonsa portilla, vaan vaivautuvat naapureidensa ikkunan alle herättämään säännöllisesti pahennusta ja vihamielisiä tunteita kaikkia koiria ja koiranomistajia kohtaan?

Voisimmeko ajatella, että tekisimme Lintuvaarasta loistavan ja koko maailman laajuisesti (?) ensimmäisen taajaman, jossa tämä asia on ratkaistu sivistyneesti ja tavalla, jota voidaan odottaa vuosituhannen vaihdetta lähestyvältä tietoyhteiskunnalta. Ehdotan, että kaikki yhdessä ryhdymme ponnistelemaan sen eteen, että Lintuvaaran teillä ja raiteilla kulkiessaan ei enää tarvitsisi harmistua koirankakkaläjistä. Onhan maailmassa ratkaistu suurempiakin pulmia, miksi tämä asia olisi mahdoton ratkaistavaksi?

Siis kaikki koiranomistajat: tästä lähtien huolehtikaa siitä, että teidän jälkeenne ei enää jää kasoja toisten kauhisteltavaksi! Kaupoissa on jo myynnissä tarkoitusta varten tehtyjä paketteja (paperipusseja + lapio), mutta ei välineitä tarvitse edes erikseen ostaa, vaan käytetään tarkoitukseen elintarvikkeiden pakkaamisesta jääneitä pusseja ja papereita. Ja niin kauan kun rakas kotikaupunkimme ei suo meille yhteisiä roskienkeräysastioita käytetään hyväksi naapureiden jäteastioita. Luulisin, että se on heidänkin mielestä miellyttävämpää kuin ulosteiden katseleminen kotiportilla (mistä ne helposti kulkeutuvat lasten jaloissa sisälle!).

Ne taas, joilla ei ole koiraa - tai ovat toimineet tähänkin asti yo. esitetyllä tavalla — ja nyt ikäänkuin syyttömästi kärsivät asioiden nykytilasta, voisivat ystävällisessä hengessä ottaa asian puheeksi, jos tapaavat näitä "töhrijöitä". Emmehän me voi enää odottaa yhteiskunnan apua ja huolenpitoa paljon tärkeämmissäkään asioissa kuten esim. vanhusten avussa ja nuorison vapaa-ajan ohjaamisessakaan, miksi sitten odottelisimme näin vähäpätöisessä ja helposti järjestettävässä asiassa? Otetaan vastuuta oman asuinalueemme viihtyisyydestä, sehän on meidän kaikkien etu!

Kun saamme tämän asian järjestykseen, voisin kuvitella, että niidenkin mielissä, jotka nyt suhtautuvat nyreästi koiriin, asenteet muuttuvat suvaitsevammaksi ja aikaa myöten heistäkin voi tulla jopa koiran ystäviä?

Ei enää jokakeväisiä koirankkakeskusteluja Lintuvaarassa!

toivoo

Arja Pihlajisto

LAKU

Tästä lähtien tulee Lintusen taittajan Masa Pulkkisen lemmikki, Laku, seikkailemaan kavereineen sarjakuvamuodossa Lintusen sivuilla.
Laku on nyt pari kuukautta vajaa kaksivuotias useamman rodun onnistunut sekoitus, jonka taipumukset viittaavat vahvasti metsästykseen. Oravan tai jäniksen pelkkä haju – tuoreista jäljistä puhumattakaan – saa sen unohtamaan kaiken muun...

Lintuvaaralainen perhe!

Mietittekö, miten järjestätte pienten lastenne (lapsesi) päivähoidon syksystä -98? Oletteko ajatelleet palkata hoitajan kotiin yhdessä toisen perheen kanssa? Soitelkaa, niin mietitään yhdessä toimiva päivähoitoratkaisu lapsillemme.

P. 5124994/Tarja ja Markku

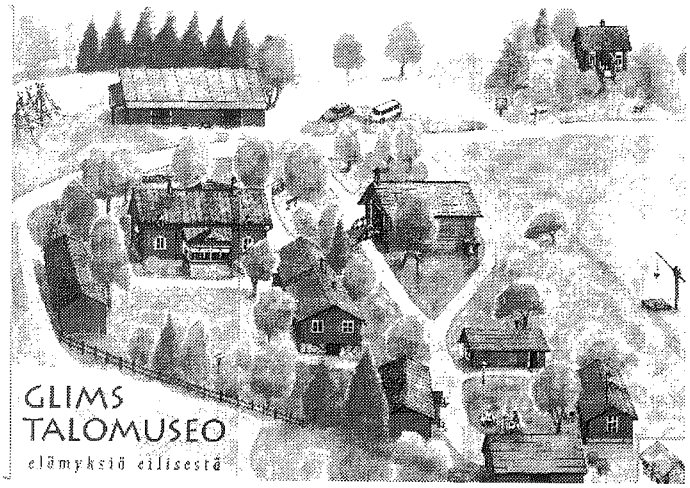

Glimsintie 1, Karvasmäki (Jorvin sairaalan vieressä)
Avoinna ti-pe klo 10-16, la-su klo 12-16
sekä tapahtumien aikana.
Museo on muina aikoina auki sopimuksen mukaan.

Pääsymaksu museorakennuksiin ja teematapahtumiin:
aikuisilta 10 mk, ryhmäalennus vähintään 10 hengen ryhmälle.
Lapset (alle 12v.) ja oppilasryhmät ilmaiseksi.
Ilmainen opastus varauksista aukioloaikana.

Kahvila on auki sunnuntaisin klo 11-16.

Talomuseo Glimsin aidot ja alkuperäisillä paikoillaan sijaitsevat rakennukset kertovat kävijälle kuinka entisaikoina asuttiin ja elettiin.
Ensimmäinen nimeltä tunnettu isäntä Glimsissä oli Peder Nilsson, jonka nimi esiintyi aikakirjoissa vuonna 1540.Talo oli asuttuna vuoteen 1949 ja vuodesta 1958 se on ollut museona.

Nykyisistä rakennuksista vanhimmat - aitta ja toinen asuinrakennuksista - ovat 1700-luvulta, uusimmat rakennukset ovat 1900-luvun alusta. Glimsissä on keskeisen sijainnin ansiosta toiminut kestikievari vuosina 1778-1822 ja 1891-1901.

Museossa järjestetään **erikoisnäyttelyitä** ja **teematapahtumia**, joissa esitellään entisajan työtapoja. Lapset voivat pukeutua 1900-luvun alun vaatteisiin tunnelman lisäämiseksi.

Maaliskuun ajan museossa voi tutustua entisten aikojen kesänviettoon hernesväen huviloilla ja sen muuttumiseen sota-ajan jälkeen näyttelyssä **Huvilaelämää Espoossa**.

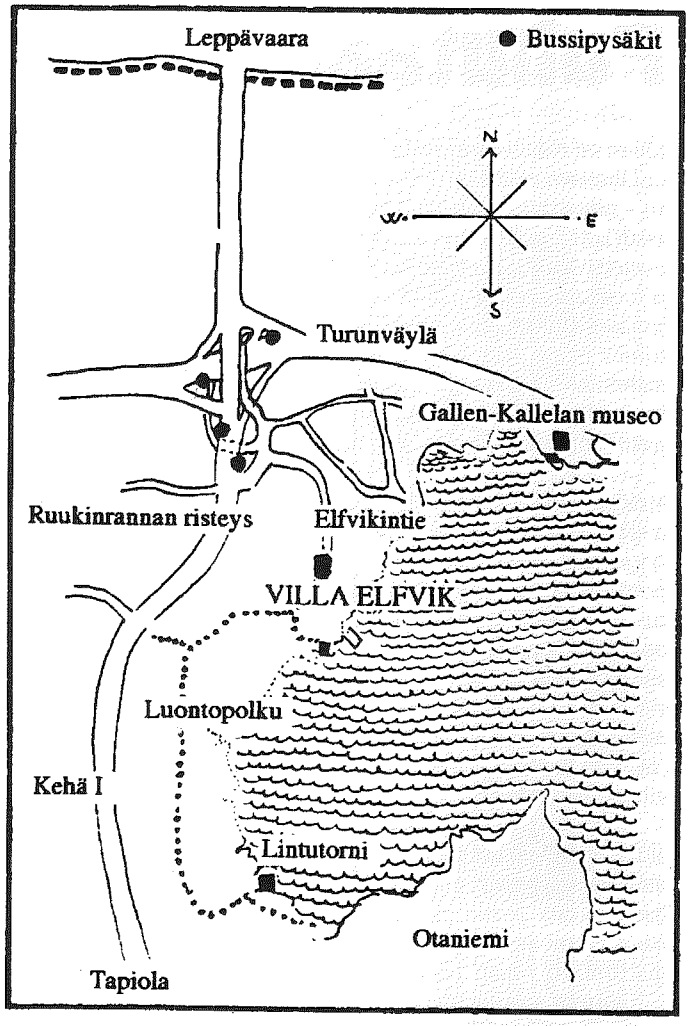

Luontotalo Villa Elfvik, Elfvikintie 4, Laajalahti

Avoinna ma-pe klo9-15, su klo 11-16, la suljettu
Opas on paikalla sunnuntaisin, jolloin myös **kahvila** on avoinna.
Muina päivinä kahvila on avoinna tilauksesta ryhmille.

Arkkitehti Mauritz Gripenberg suunnitteli Villa Elfvikin 1904 vapaaherratar Elvira Standertskjöldin kodiksi. Vapaaherrattaren kuoltua Espoon kaupunki osti paikan ja saneerasi talon vuosina 1989-91 luontotaloksi.

Talossa järjestetään **pysyvän näyttelyn** ohessa **erityisnäyttelyitä**, joissa tutustutaan johonkin tiettyyn ympäristö- tai luontoaiheeseen. Yläkerrassa on **kirjasto**, jossa voi perehtyä mm. Espoon viimeisimpään ympäristötietoon.

Villa Elfvikin pihalta lähtee **luontopolku**, jota pitkin voi kulkea pyörätuolillakin. Rannalla olevaan **lintutorniin** pääsee myös pyörätuolilla.

Villa Elfvikissä toimii myös luontokoulu, jonne espoolaiset koululuokat voivat mennä päiväksi tutkimaan ympäristöasioita. Koulujen ja päiväkotienhenkilökunnalle järjestetään ympäristökasvatuskursseja.

Villa Elfvikin ympärillä oleva luonnonsuojelualue on Etelä-Suomen parhaita lintuvesiä ja ehdolla myös Naturaan.